

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s.
Profilová práce — třída Mí
Vyšší stupeň studia
2020/2021

Michal Květák

Tvorba scénáře k Autorské divadelní hře „[Smrták](#)“

← Naformátováno: Doleva

← Naformátováno: Doleva

Vedoucí práce: Mgr. František Tichý

Datum odevzdání: 12.11.2020

Úvod:

Už na prvním stupni základní školy jsme měli třídní učitelku, která byla velmi umělecky založená. Každý rok, když byla školní akademie, tak na to kladla velký důraz a vždycky jsme byli první třída, která začala divadlo cvičit, abychom to měli co nejlepší. V těchto letech jsem v sobě začal nacházet svou zálibu k divadlu, ale tehdy jsem ještě nevěděl, že existují i mimo školní dramatické kroužky. Když jsem byl v páté třídě, jedna moje spolužačka začala chodit do dramatického kroužku. Věděla, že divadlo hraju rád, a tak mi nabídla, jestli tam nechci chodit taky. Neváhal jsem a v mých 10 letech jsem začal chodit do svého prvního dramatického kroužku do ZUŠ Štítného pod vedením pí Bláhové, kde jsem nakonec vydržel celých 8 let. Postupem času jsem začal chodit do více dramatických kroužků a ze záliby se z divadla stala moje priorita. V této době se mi i podařilo se podílet na spoustu divadel jako spolurežisér. Nejvíce z nich bylo ještě na základní škole, kde jsme s kamarády a někdy i učiteli připravovali hry pro školní akademii. A na PŠ jsem měl tu čest částečně režírovat hru od Františka Tichého- „Návštěva z pravěku.“

Když jsem řešil, co bych tedy mohl mít jako profilovou práci, bylo mi celkem jasné, že se chci věnovat tématu, které bude mít nějakou souvislost s divadlem. Zkusil jsem si roli herce, režiséra, ale nikdy jsem ještě nenapsal vlastní divadelní hru, tak jsem si řekl, že do toho půjdu a uvidím, jak to dopadne.

Můj původní plán tedy byl, že sepišu scénář, domluví se kamarády, kteří by to se mnou a pod mým režijním vedením byli ochotni tuto hru zinscenovat, a pak ji zahrát aspoň jednou před živým publikem.

Ale nakonec, bylo všechno jinak. Kvůli pandemii Covid-19 mi nebylo umožněno hru zinscenovat a zahrát, a tak se můj cíl zúžil na sepsání scénáře. A inscenace by měla proběhnout v lepších časech.

- Cíle:**
1. vymyslet a sepsat příběh, který by se mohl stát základem divadelní hry, definovat hlavní postavy a jejich charakteristiku
  2. napsat podrobný divadelní scénář autorské hry, včetně režijních poznámek.

Metodika:

Můj původní plán byl, že prostě budu přemýšlet nad všelijakými nápady a až narazím na ten správný, tak z něho potom udělám scénář k mojí hře.

Týdny plynuly a já jsem vůbec neměl sebemenší vizi, což mě dost překvapovalo, protože v minulosti jsem s tím neměl problém. Dokázal jsem vymyslet kratší hru třeba i jenom za odpoledne, ale když jsem měl vymyslet příběh k profilové práci, tak mě vůbec nic nenapadlo.

Nakonec jsem se rozhodl promluvit si o tom s jedním mým kamarádem, který mi kdysi říkal, že má v hlavě nějakou vizi, ale nemá čas ani moc chuť to udělat. Jmenuje se Dominik a chodí do stejné dramaťáku téměř stejně dlouho jako já. Nabídl jsem mu, že mu s tím pomůžu a ve finále by to mohla být hra nás obou. Souhlasil, a pak jsme se pustili do práce.

Po pár týdnech jsme měli sepsanou kostru a vymyšlené všechny postavy schválené i mým odborným konzultantem (Dana Bláhová- vedoucí dramatického kroužku, ve kterém jsem byl 8 let). V té době pomalu začínala první vlna Covidu- 19, takže bylo čím dál obtížnější se sejít.

První scény šly dobře, ale postupem času jsme je dost často předělávali. Pokaždé když jsme někde byli venku, nahrávali jsme všechno, co nás napadlo. Poselství, zápletka, charakter, jména, prostě cokoliv. Potom jsme u počítače zkoušeli přepisovat a upravovat, což bylo někdy velmi obtížné. Nicméně, tohle všechno jsme postupem času zvládli.

Největší zádrhel byl konec. Měli jsme vizi, se kterou chceme divadlo ukončit, ale dlouhou dobu jsme nemohli přijít na takový konec, se kterým bychom byli oba spokojeni. Nakonec všechno dobře dopadlo a scénář jsme nakonec přeci jen dokončili.

Výsledky:

Divadelní hra má celkem 13 postav z toho je 5 hlavních. Scén je 16 rozepsaných na 12-ti stranách A4. Odhadovaná délka hry na jevišti je 30-40 minut.

Mezi scény, kdy je potřeba přestavět kostky ručně, budou potřeba alespoň 2 technici, protože to bude náročné. Ostatní scény by měli jít bez problému i s jedním technikem. Co se týče rolí, tak v rámci úspor se rozhodně nebráním dvojrolím, ale u hlavních postav jako například Bůh, ďábel, Matouš Beran atd. bych nechal 1 člověk= 1 role.

Postavy:

Bůh- Stvořitel všeho, pán veškerého života na zemi i v podsvětí, prostě Bůh. Dobrosrdečná bytost, která chce, aby bylo lidstvo v pořádku.

Ďábel- Padlý anděl, vládne podsvětí, prostě Lucifer, satan, ďábel. Svými intriky se snaží zmanipulovat lidstvo k obrazu svému. Marně se snaží vyhrát nad Bohem.

Smrťák- Nadpřirozená bytost, má možnost vracet do určité míry životy, miluje zemi (přírodu). Byl stvořen Bohem jako Boží sluha.

Matouš Beran- Majitel Továrny, hlavní postava, naivní, hodný, manipulovatelný. Snaží se dělat správnou věc, ale nechá se zlákat.

Pavel Beran- Táta Matouše Berana, velmi přísný, panovačný, pracovitý. Jde mu o co nejlepší zachování rodinného odkazu.

Lída Beranová- Žena Matouše Berana, nafiněná, semetrika, myslí hlavně na sebe. Matouše si vzala pro peníze.

Tomáš Bajer- Dělník z továrny, kterou vede Matouš Beran. Využívá Matoušovi naivity. Mezi dělníky je to docela alfa.

Lukáš Spěška- Dělník z továrny, kterou vede Matouš Beran. Je spíš při zemi, ale veze se s ostatními dělníky na Matoušově naivitě.

Marek Broněk- Dělník z továrny, kterou vede Matouš Beran. Vzhlíží k Tomášovi Bajerovi a také se veze s ostatními na Matoušově naivitě.

policista- Prostě policista, který přijde sdělit smutnou novinu Matoušovi Beranovi.

Samuel světoš- ďábel v podobě člověka. Pod tímto jménem přichází na svět, aby zmanipuloval Matouše Berana.

Prostitutka: Prostitutka z Bordelu, kam jdou Matouš a Samuel S. Milá zmatená paní.

Podivín v hospodě- Bůh v podobě člověka. Bůh, který si přišel na svět promluvit s Matoušem Beranem.

Anička Beranová- Dcera Matouše a Lídy. Je postižená, chodí o berlích. Dopláčí na matčinu sobeckost. Smutné dítě.

Popis a stručná charakteristika jednotlivých scén:

1. Scéna

V první scéně se nachází Bůh s ďáblem, kteří hrají šachy, což je symbol jejich pře. Každý tah je pro lidstvo důležitý.

2. Scéna

Druhá scéna se již odehrává v továrně. Kráčí v ní celá rodina Beranovi do kanceláře Pavla, kde se chystá přepsat továrnu na jeho syna Matouše. Také se zde objevují poprvé dělníci.

3. Scéna

Tato scéna se odehrává v restauraci, kde celá rodina Beranovi, včetně Pavla, si připíjejí k přepsání firmy na Matouše, čímž tuto firmu uvedl v rodovou. Ke konci se začíná projevovat Lídina sobeckost.

4. scéna

Zde se odehrává první hádka mezi Matoušem a Lídou. Hádají se o dovolené, kdy Lída chce jet a Matouš se jí to snaží nějak rozmluvit.

5. Scéna

Scéna opět v továrně. Dělníci se snaží nalhat Matoušovi, jak moc dřou a že chtějí lepší plat. Naivní Matouš jim skoro ve všem vyhovuje. Ke konci scény přijde policista a jde sdělit Matoušovi, že jeho otec zemřel. Na úplném konci Matouši zamyšleně přechází přes silnici a srazí ho auto.

6. Scéna

Matouš zemřel. Uvidí smrtáka a ten mu dá možnost vrácení života. Matouš ji přijme a smrták mu následně ukáže pravdu o manželce a dělnících. Uvidí, že manželka je zlá semetrika, kterou si idealizoval a dělníci z něho mají jenom srandu a zneužívají ho.

7. scéna

V hospodě sedí Matouš a přemýšlí. Přijde k němu pobuda (Bůh) a chvíli se spolu baví. Pobuda mu řekne pár rad a Matouš se rozhodne nad nimi rozjímat do kostela.

8. Scéna

Tato scéna se odehrává v kostele. Baví se spolu Matouš se Samuelem Světošem (ďáblem). Matouš se svěřuje se svými problémy a ďábel radí ať je hodí za hlavu i s pravidly a jde si užívat života. Matoušovi to všechno hodně vrtá hlavou, a nápad ďábla se mu velmi zamlouvá.

9. Scéna

Samuel navštíví Matouše v továrně a nabídne mu obchod. Dohodnou se, že Samuel odkoupí továrnu a za čas dá podíl Matoušově dceři.

10. Scéna

Na začátku potká na ulici Matouš dělníky, kteří ho už nepoznají. Potom jde domů a tam se pohádá se ženou a odejde pryč.

11. Scéna

Samuel s Matoušem jedou novou jachtou do zámoří. Mají rozhovor o penězích. S Matoušovým penězi by mohl dělat dost věcí. Vylívá si zlost házením drahých věcí do moře, což je lehká narážka na konzumní společnost.

12. Scéna

Scéna s šachy. Bůh řekne jednu repliku.

13. Scéna

Samuel s Matoušem jsou u pevniny. Mají rozhovor na téma levné pracovní síly na místě, kde se nachází. Také se baví o ekologie, což je pro Matouše neznámá věc.

14. Scéna

Samuel vezme Matouše do bordelu na odrágování. Matouš se dá potom opilý do rozhovoru s prostitutkou. Dostali se na téma nehoda, která se Matoušovi stala před cca týdnem. V tu chvíli si začíná vzpomínat, kvůli čemu a komu nabídku od smrtáka vzal. Rychle vystřízliví a co nejrychleji jede domů s nadějí, že ještě není pozdě.

15. Scéna

Šachy. Dábel ukončuje tah a Bůh jde od stolku. Přijde Smrták a dábel se s ním dá do řeči. Dábel mu ukazuje obrazy z jejich cesty s Matoušem, jak ho dábel „zkazil“ konzumní společností a jak nakonec Matouš zbytek života úplně promarnil. Smrták je na konci scény zdrcen.

16. Scéna

Matouš zaklepe na dveře svého domu. Přijde mu otevřít jeho dcera, která si ho už nepamatuje. Matouš jí dá náhrdelník a v jeho absolutním zoufalství scéna končí. (Scéna bude bez hudby jen s pomalým stmíváním)

Poselství:

Ve hře je mnoho poselství, které zde lidi mohou nalézt. Je však těžké některé z nich najít. Úplně holá podstata věci je prostá, **Někdy všechno není tak, jak to vypadá.** Toto moudro neminulo ani tuhle hru. Všichni ho známe, ale zde ho můžete vidět zase z úplně jiné perspektivy.

S tím úzce souvisí i další poselství, které lze ve hře nalézt a to zní: **Je jedno, jestli máš vystudováno 5 škol nebo žádnou. Ani jeden případ nezaručí, že je člověk nejlepší nebo nejhorší na světě.** Dá se říci, že tohle je právě ta perspektiva toho prvního, základního moudra a věřte, že dávat život do perspektivy a tím dávat svůj život do globálního nebo naopak velmi malého měřítka někdy může být opravdu velice užitečné. Další z mnoha poselství, také velmi důležité je: **Nenech se zlákat falešnou krásou, výhodami a dělej na věcech, na kterých ti opravdu záleží.** Jak je ukázáno ve hře. I přes to, že úspěšný člověk ti radí, jdi si užívat, není dobré kvůli tomu zahazovat rodinu a ostatní hodnoty.

V návaznosti na to, je dobré říct, že **by měl každý ctít své hodnoty.** Každý člověk má tendenci si přivlastňovat hodnoty, které jsou jemu samému blízké. Nejčastěji tyto životní hodnoty přebíráme od svých rodičů, kteří nás v nich vychovávají, a proto nám taky přijdou správné. Každý má hodnoty nastavené jinak, nelze říct, že by některé hodnoty byly vyloženě špatné. Když své hodnoty ale zradíme, najednou se cítíme slabší a někdy tento pocit může být natolik silný, že dokáže v duši i myslí člověka udělat pořádnou paseku. A proto je důležité, abychom své hodnoty ctili (ať už jsou jakékoliv), a také je důležité, abychom si to připomínali. Proto ve hře můžete vidět, že i přes to, že Matouš Beran využil smrtákovi nabídky, aby mohl zabezpečit rodinu, nic z toho vlastně nestihl a velmi toho litoval.

Diskuze: S příběhem jsem nakonec velmi spokojený. S Dominikem jsme často měli neshody v tom, co do příběhu zakomponovat a co ne. Nakonec jsme vždycky udělali kompromis, a tak jsme s tím byli oba spokojení. Občas se stávalo, že jsme se neviděli i více týdnů po sobě a to se potom těžko vracelo a vzpomínalo. Kdybychom v budoucnu dělali něco podobného, tak z této zkušenosti by ty schůzky měli probíhat pravidelněji.

Závěr:

I když to bylo někdy opravdu těžké, tak scénář jsme nakonec dopsali. Kritéria víceméně sedí, takže spokojenost. Až skončí tato šílená doba, zkusím naverbovat herce z řad mých kamarádů a hru secvičíme a následně i sehraje.

Jsem moc rád za tuto zkušenost. Vždycky jsem si chtěl zkusit napsat hru, která by ve finále přesahovala alespoň půl hodiny, ale nikdy jsem se k tomu nedokopal. Teď konečně vím jak je to v praxi těžké.

Když jsem chytnul nápad, dokázal jsem ho někdy rozepsat dokonce i na několik stran, ale jindy byli bez nápadové chvíle, kdy jsem s hrou nehýbl i několik dní. Ale upřímně nevím, jestli se s tím dá něco dělat. Kdybych psal nějakou další hru, tak bych možná hledal inspiraci na více místech.

Příloha- Scénář k divadelní hře

SMRŤÁK

Postavy:

Bůh- Pán veškerého života na zemi i v podsvětí, prostě Bůh

Đábel- Padlý anděl, vládne podsvětí, prostě Lucifer, satan, ďábel

Smrťák- Nadpřirozená bytost, má možnost vracet do určité míry životy, miluje zemi(přírodu)

Matouš Beran- Majitel Továrny, hlavní postava, naivní, hodný, manipulovatelný

Pavel Beran- Táta majitele továrny, velmi přísný, panovačný, pracovitý

Lída Beranová- Žena majitele továrny, nafintěná, trochu semetrika, myslí hlavně na sebe

Tomáš Bajer- Dělník z továrny, kterou vede MT; Docela Hajzlík

Lukáš Spěška- Dělník z továrny, kterou vede MT; Docela Hajzlík

Marek Broněk- Dělník z továrny, kterou vede MT; Docela Hajzlík

policista- Náhodný policista

Samuel světoš- ďábel v podobě člověka

Prostitutka: Prostitutka z Bordelu, kam jdou MT a Samuel S.

Podivín v hospodě- Bůh v podobě člověk

Anička Beranová- Dcera Matouše a Lídy. Je postižená, musí chodit o berlích.

Hlavní Rekvizity:

Na pódiu bude cca 15 polystyrénových kostek 1m x 1m, v každé z nich bude barevná led páska na dálkové ovládání. Kostky budou na kolejnici a provázkách, složitější přestavby budou dělat technici ručně. V každé scéně bude jiná barva a budou i jinak přeházené.

Pedestal, paraván, stůl, 2 židle, šachy.

1. Scéna

Šachy

(Stolek 2 židle, Barva kostek světle modrá. Šachy, scéna Bůh a ďábel, jako v Americe, když hrají venku. Lidi okolo normálně chodí. Stolek je přibližně ve středu pódia) (z kostek udělaný stůl některý i ve vzduchu.)

(Bůh tam na začátku sedí. Přijde ďábel. Bůh má na sobě bílé nevyžehlené oblečení a ďábel ve snobském obleku.)

Bůh: plánuješ teda táhnout?

Ďábel: Tak, jinak bych tě sem nezval.

Bůh: Dobře, tak prosím

Ďábel: Na tenhle tah jsem pyšnej, Budu ti o tom tahu vyprávět.

(zatmívačka)

2. Scéna

Továrna- z kostek je piedestal + přední mají barvu hnědá

(Vchází Matouš se svojí rodinou přes dělníky směrem do kanceláře, kde na něj čeká jeho otec s listinou.)

Matouš: Zdravím. Trochu nejistě *(dělníci jen podezíravě zírají)*. Počkejte tady, sepišu to hned vás zavolám.

(Matouš vchází za tátou do kanclu na piedestalu.) Ahoj Tati!

Pavel *(hodně přísně)*: No ahoj, dost, že jdeš, tak pojď sepišeme to. Tak, podepiš se tady a je to! Hlavně, zásadní věc, buď rozumný a nikomu na nic nenalet, od teď je to všechno ve tvých rukách. Máš mou plnou důvěru a zkus ať to vydrží po další generace. Kdyby si chtěl poradit, zeptej se mě!

Matouš: Neboj se, přece si mě na to dost dlouho připravoval. Vynasnažím se co nejvíce co bude v mých silách a získaných informací ze školy a své novátorské nápady budu promýšlet velmi pečlivě!

Pavel: tak, teď ti to tady ukážu a aspoň tě u toho představím dělníkům.

(velká truhlárna, sejdou dolů z piedestalu)

Tady tohle je náš Tom Bajer, ten obstarává lakování a údržbu, ale je hrozně línej.

(Jdou dál)

Tady Lukáš mu vždycky pomáhá, je mu k ruce, aby se nám Tom neudřel.

(Jdou dál)

Matouš: Prosím tě, chtěl jsem s tebou probrat, že Lída se mi zmiňovala o dovolené, myslíš, že na to bude čas?

(Pavel se zastaví)

Pavel: Teď jsem na tebe přepsal továrnu. Víš kolik času jsem ji věnoval, a přes to se mě ptáš?

Matouš: Byl to jen dotaz nic víc, v pohodě, já to nějak vyřeším.

Pavel: Zbytek zjistíš, na to přijdeš sám. Máš na starosti továrnu a já teda jdu už konečně do důchodu a doufám, že mi někdy dáš vnučku na hlídání.

(Matouš jde zpět do kanceláře)

Lukáš: Vypadá to, že jeho otec se rozhodl dobře pro svého pokračovatele.

Tomáš: Prosim tě, dyť tenhle člověk nikdy nedělal rukama, myslíš, že ví něco o tom, co tady děláme? Jeho táta alespoň původně vybudoval tuhle firmu na vlastních rukách.

Lukáš: Jako vypadá docela utáple.

Tomáš: Toho by se... Třeba by nám přidal.

(Matouš něco dělá v kanclu a přijde za ním Tomáš Bajer z druhé strany pódia. Ostatní dělníci mají stronzo.)

Tomáš: Dobrej, jsem vám přišel pográtulovat a seznámit se. Většina dělníku se vašeho otce se docela bálo byl hodně přísný.

Matouš: Zdravím, svého otce znám a myslím, že spokojenější pracovník by mohl do budoucna zvýšit firmě obrat.

Tomáš: To jsem rád, většina dělníků tady je už hodně nespokojená

Matouš: Jak tak koukám do těch papírů, mohl bych vám váš plat o něco zvýšit. Sice to zprvu bude trochu nepříjemné, ale jak jsem říkal, do budoucna to bude jistě lepší. Očekávám, že v budoucnu se na vás v tomto budu moci spolehnout.

Tomáš: To jste laskav, rozhodně nemusíte mít strach, určitě to bude lepší.

(Tomáš přijde za ostatními a ušklíbne se)

Samuel: „Tak jsem zase tady, čau Tome, daří se?“

Tomáš: Hele dokonce líp, než normálně.

Samuel: „Tak to je dobře, to mě těší“

(Samuel jde za Matoušem do kanceláře)

Samuel: Dobrý den, sháním pana Pavla Berana, je tady někde?

Matouš: Není. Co byste od něj potřeboval?

Samuel: S Pavlem se známe nějakou dobu a pomáháme si vzájemně se svými firmami.

Matouš: Jsem jeho syn, Matouš Beran, a před chvílkou na mě firmu přepsal.

Samuel: Mluvil o tom, myslel jsem, že ho ještě zastihnu.

Matouš: Otec mi důvěřuje a myslí si, že to tady zvládnou.

Samuel: Jmenuji se Samuel Světoš, snad bych s vámi mohl probrat, jak naše firmy spolu spolupracovali. Můžeme to probrat i s vaším otcem? Víím, že mi věří

(zatmívačka)

3. scéna

Restaurace

(Osvětlená půlka scény, scéna v restauraci s paravány. Bar z kostek červený, horní lem. Přípitek)

Matouš: Chtěl bych ti dnes připít tati, že po svých dlouholetých zkušenostech a tvé dlouholeté práci si mi předal firmu, kterou s tím uvedl v rodovou. Věř mi, že se vynasnažím nést tento odkaz hrdě a v nejlepšímně uvědoměném smyslu. A pokusím se v dalším rodovým pokolením předat jen to nejlepší jako ty mě.

(chvilku pauza)

Lída: Co ta dovolená do Francie? chtěla jsem letos jet na hezkou dovolenou.

Matouš: vydrž chvilku.

Pavel Beran: A už jsme zase u toho. To si myslíš, že jsem ti tu továrnu dal jen tak pro nic za nic?!? Čekal jsem, že mi konečně ukážeš, že na to máš. Továrna je o tom, že dřeš nejvíc, jinak to prostě nebude fungovat.

(Chvilé napětí a váhá pro koho se Matouš rozhodne. Usměje se na dceru.)

Matouš: jedna chvilková dovolená. Za velkou námahu si zasloužíš velkej odpočinek a budu rád, když se k nám na dovolenou připojíš, tati.

Pavel: Tak na to zapomeň, je zapotřebí aby se někdo staral o firmu a pokud to ty nechápeš tak tě já, ačkoli jsem v důchodu, tě budu muset zastoupit, protože jsem tvůj otec a myslím si, že svým chováním mě zklameš.

Lída: No tak kam teda pojedeme?

4. scéna

Doma- kostky chaoticky oranžovou barvou

(Matouš se loučí s Pavlem)

Matouš: Tak ahoj zítra ještě v práci.

Lída: Vždyť jsi mi neodpověděl, jenom jsi na mě nechápavě koukal, já chci teda vědět, jestli na tu dovolenou pojedeme!

Matouš: A co pro tebe znamená dovolená?

Lída: Půjdeme na pláž, nebo někam do přírody, hor a tak.

Matouš: A myslíš, že naše dcera s berlama za námi bude hopsat? Myslíš tím dovolenou pro celou rodinu nebo pro sebe?

Lída: A není to jedno? Vždyť já si dovolenou zasloužím, starám se o postižený dítě, které není pomalu schopné si sednout na záchod.

Matouš: A dost, přestaň o ní takhle mluvit. Končím tuhle debatu.

(jde ke své dceři) Pojd', dočteme ten příběh, co máme rozečtený.

5.scéna

Továrna.-hnědá barva kostek

(Matouš si zavolá Tomáše Bajera, aby zjistil jak jde výroba, a tak..)

Tomáš: výroba jde podle plánu, akorát podle toho co jste říkal posledně, ačkoli si nerad stěžuji, všichni dřou do úmoru. 13 hodinové směny jsou pro většinu z nás velmi náročné.

Matouš: Nevěděl jsem, že pracujete tak dlouho

Tomáš: Kdyby to aspoň nebylo každý den.

Matouš: Dobrá tedy, zkusím přijmout více zaměstnanců a udělat směnový systém. Sice si budu muset do kanclu přinést asi i postel, ale doufám, že firma díky tomu aspoň pojede lépe.

Tomáš: Tak takovou dobrotu jsem od vás nečekal. Děkujeme vám. Chcete vědět ještě něco?

Matouš: Děkuji, zatím ne. Jděte se dál věnovat práci.

(Dělník sejde z piedestalu, jde ke dveřím, protože někdo zaklepe)

Policista: Dobrý den, Hledám pana Matouše Berana.

Tomáš: Tak pojd'te zamnou, dovedu vás. *(jdou do kanceláře za Matoušem)*

Šéfe, je tu nějaký policista a chce s vámi mluvit.

Matouš: Co by tak asi mohli chtít? Pozvěte je dál.

Policista: Dobrý den, jste pan Matouš Beran syn Pavla Berana?

Matouš: Ano

Policista: Nesu vám bohužel špatnou zprávu, váš otec proděl mrtvici, na kterou při převozu do nemocnice zemřel.

(MT nevěřícně mlčí)

Policista: Chápu, že potřebujete čas na vstřebání. Jen vám ještě chci říct, že ho právě převážíme do místní márnice.

(Odchází policista, Matouš chvíli sedí, pak se zvedne a po nějaké době se rozejde k východu.)

(Venku, Matouš jde přes silnici, zvuk troubícího auta, změna světla a kostičky se rozletují od sebe, změna barev)

6. scéna

Silnice po autonehodě

(Smrták přichází po nehodě na scénu pomoci Matoušovi se zvedáním.)

Matouš: Jak to, že stojím a nebolí mě to? Vždyť jsem před chvílí měl zlomené nohy, hrudník a ještě před chvílí jsem se v ústech dusil svou krví.

Smrták: Je to tak, máte pravdu.

Matouš: Proč tedy stojím na nohou a nic mě nebolí?

Smrták: Protože doufám, že dokážete být ještě lepší než jste. Kvůli ideje.

Matouš: Jak to myslíte a co se tady vlastně děje?

Smrták: Dám vám možnost, udělat něco výjimečného. Budete pro mě částečným rozsouzením mezi dvěma stranami. Stejně tak jako několik lidí před vámi, kterým jsem tuto možnost dal. Přes jejich výjimečnost si na ně svět nepamatuje, ale dokázali vykonat velké věci. Ale není to šťastná cesta, takže si ji dobře promysli. Já ti mohu dát čas, který se odpočítá ze vzpomínek tvých nejbližších přátel, kteří tě mají ve stálé paměti. Znamená to pro tebe to, že se můžeš přidat ke skupině lidí, která vykonala velké dobro, někteří bohužel i zlo, ale nikdo je nezná a nepamatuje si na ně. Protože tímto na tebe všichni zapomenou.

Matouš: Mohu díky tomu vidět svou dceru a nějak se postarat o rodinný odkaz i firemní?

Smrták: Doufám, že brzy zjistíš, že odkaz je podružný a rodina přes svou důležitost též.

Matouš: Hodně nervózně přemýšlím, potom-Dobře, udělám to, žádám tě o to.

Pro tvůj tzv. rodinný a firemní odkaz ti mohu ukázat pravdu

(jdou doprostřed pódia a začnou se oba dívat na jednu stranu. Polovina pódia, kam se dívají se rozsvítí, jsou tam dělníci v továrně)

Tomáš: Hoši, to je taková paráda ten nověj šéf.

Marek: Vždyť jsi říkal, že o tomhle oboru zatím nic moc neví.

Tomáš: No právě, stačilo zahrát malý divadýlko a teď máme nejlepší platy v okolí.

Lukáš: A ještě nám zkrátil směny. Hah, jako kdybychom tady něco dělali.

(dělníci se začnou smát)

Marek: A co s těmi penězi vlastně plánujete? Že by nějaká dovolená do ciziny?

Tomáš: Za tyhle peníze bych se klidně mohl odstěhovat třeba na Havaj.

(dělníci se začnou smát)

(Světla zhasínají, Smrták se koukne na Matouše, a pak se oba začnou dívat na druhou stranu pódia. Světlo se rozsvěcuje, na pódiu je Lída s její dcerou, doma)

Lída: *(v klidu si sedí a čte si, mezi tím Anička myje nádoby. Jde jí to pomalu, protože špatně drží rovnováhu)* Dělej, ať to máš hotový než táta přijde domů. A nezapomeň ještě vynést odpadky.

Anička: *(téměř pláče)* Ano mami, jen mi dej čas, prostě mi to trvá dýl, já za to nemůžu.

Lída: A kdo asi? Radši si pohni.

(zhasne světlo, které osvětlovalo dům. Smrťák se otočí k Matoušovi)

Matouš: To jsem takovej blbec, že mi tohle celou tu dobu unikalo. Myslel jsem, že mě na to škola naučí a že jsem si vybral dobrou manželku, ale jak se zdá, žil jsem v omylu.

Smrťák: “Myslel jsi, že tě na to škola připraví? Já byl jsem stvořen za účelem oddělování lidí od jejich podstaty a jejím dalším rozdělením, našel jsem si ale jinou lásku. Vy jste všední, pomalu jeden jako druhý, pomalu ztrácím přehled, už vás беру dogmaticky.. Zamiloval jsem se do šumění větru o listy stromů o tekoucí cévy stonkem ke květu. Do roztříštění kapky o skálu. Do vylomení kamene kořenem stromu, do rozfoukání pouště větrem do tropického lesa. Já ji nemohu nechat takhle trpět.

7.scéna

Hospoda- bar z kostek světle hnědá, světlehnědý lem a žid

(Matouš sedí u stolu, přijde k němu pobuda- Bůh.)

Pobuda: Smím?

Matouš: Ano, jasně.

Pobuda: Copak tě trápí?

Matouš: *(chvilí váhá, a pak spustí)* No, víte, je to složitě. V práci mě jenom sprostě využívají a doma, moje žena chce jet pořád na dovolenou, ale to bych zklamal otce a navíc je na mě strašně naštvaná a to je jedno, prostě jenom nevím, co mám dělat.

Pobuda: Být tebou moc bych tady neztrácel čas, víš dobře, že moc času ti nezbývá.

(Matouš se nechápavě a zároveň trochu vyděšeně podívá na Pobudu)

Proto, si radši promysli co teď budeš dělat s rodinou, tvou továrnou, jak pomůžeš tomuto světu a lidu, aby byl lepší? Omluv mě..

(Pobuda odchází, Matouš si toho nevšimne, protože je zamyšlený, a pak se dívá kam zmizel.)

Matouš: No jo, skutečně bych se měl zamyslet, ale tady to asi nepůjde.

9.scéna

Kostel-bílá, stěna s křížem

(Matouš přichází do kostela, aby si mohl promluvit s Bohem. Sedne si do lavice a po chvíli se k němu přisedne Samuel.)

Matouš: A dobrý den, vás bych tu nečekal. Co vy tady?

Samuel: Jsem tu dost často, rozjímám nad svým osudem a trestem

Matouš: Jakým trestem?

Samuel: trestem může být už jenom to jak ulehčit život co největšímu počtu lidí.

Matouš: A jak ho chcete ulehčovat?

Samuel: Jakýmkoliv možným způsobem. A co trápí vás?

Matouš: Nevím jestli bych to měl říkat zrovna svému obchodnímu partnerovi, ale nevím, jak dlouho na světě ještě budu, ale určitě za tu dobu chci stihnout spoustu věcí. Už jenom zajistit firmu kvůli tátovi, zajistit rodinu, možná si i trochu užít, popřemýšlet nad osudem lidstva. Jde o to, že, jak víte, tak vlastním továrnu, ale nemám komu bych ji teď mohl předat. Doma mám ženu, se kterou nevím co si počít, je z ní úplně někdo jiný.

Samuel: Na tom vlastně není nic těžkého. Zajistit rodinu vám stačí už jen to, jak firma funguje teď. Možná taky nastolit trochu jiné podmínky, aby vás nezneužívali. Vlastně i když to vezmeme, tak i to zajištění firmy a užívání si, by se dalo shrnout do jednoho bodu. A vlastně v úplné podstatě i po přemýšlení nad osudem lidstva.

Podívejte se, vy jste říkal, že na zemi dlouho nebudete, že? Tak prodejte firmu a cestujte dokud to jde!

Matouš: Koukám, zní to dost snadně. Jak tedy?

Samuel: Je to jen návrh, ale slyšel jsem o různých zemích, kde je o práci nouze a myslím, že tam bude čím dál tím více lidí. Takových míst je hodně a myslím si, že taková to pracovní síla je levnější než kterákoliv jiná. Pojedete se podívat do zahraničí a přitom vlastně přinesete lidem lepší životní standard a styl.

10.scéna

Továrna- kancelář- hnědá barva kostek

(Matouš jde na obchodní schůzku ze Samuelem)

Matouš: Děkuji, že jste přišel, posledně jsme se bavili o plánu, který jste mi poradil a mně se líbí. Jen přemýšlím komu továrnu prodat.

Samuel: Klidně můžeme být spoluvlastní a podíl potom předám vaší dceři. peněz mám aktuálně dost a taky vím, jak to ve firmě chodí, čili po naší cestě do zámoří, nebude sebemenší důvod k obavám o budoucnosti vaší firmy.

Matouš: Cože, opravdu? Tak dobře.

(pokyne mu a Matouš jde hledat papíry na přepsání firmy)

11.scéna

Na ulici- kostky nejsou(max lampy)

(Cestou domů Matouš potká továrníky.)

Matouš: Dobrý večer, jak rychle šla dneska výroba? Nebyl žádný problém?

Lukáš: Co je vám do toho a kdo vůbec jste?

(Zarazí se, chce se rozkřičet, ale uvědomí si, že už platí svou daň smrtákovi. Zavrtí hlavou a jde dál.)

Doma- oranžová

Matouš: Ahoj.

Lída: Ahoj.

Matouš: Tak jak dneska bylo?

Lída: Ale jo, dobrý. Akorát už jsem dost unavená.

Matouš: Tak to je fajn.

Koš je plný, tak já ho půjdu vynést.

(Lída se na něj podívá překvapeným výrazem)

Co se tak divíš?

Lída: No, nic já jen, že doma většinou dělám všechno sama.

Matouš: Aha, a proto chceš jet na dovolenou?

Lída: Cože, o čem to...

Matouš: Jaký cože? Víš co, tady máš nějaké peníze, aby si týden s Aničkou vyžila a já pojedu na dovolenou jak si ty původně chtěla! Nazdar! *(odchází)*

(Lída s vytřeštěnýma očima netuší co se děje, a tak stojí na místě.)

12. scéna

Jachta- měnící se tmavě modrá barva kostek(symbol vln)+ kostky se pohybují

(Matouš Jede Jachtou se Samuelem pryč.)

Matouš: Díky že se mnou jedeš, teda, nevádí, že si tykáme, ne?

Samuel: Vůbec ne.

Matouš: Je to fajn si na chvilku od toho všeho oddechnout. Další věc je, že bych měl vymyslet co se zbytkem peněz. Jako Loď je super a zásoby piva taky (*pousměje se*), ale pořád mám spoustu peněz, se kterými bych měl něco udělat.

Samuel: Teď si boháč, můžeš mít jen všechno na co si pomyslíš. Investuj například do zámořských společností nebo prostě užívej života. Dívej (*vezme sud piva*) představ si, že tohle jsou všechny tvoje problémy a prostě je hod' do moře. (*hodí je do moře*) A se svými penězi tohle můžeš dělat každý den. Zkus si to, vezmi si nějakou věc, promítni do ní všechny své problémy a prostě je vyhod'.

Matouš: Tohle je za to, že jsem se nestihl rozloučit s tátou. (*hodí nějakou věc přes palubu*)

Tenhle sud piva je za ranní hádku se ženou! Ježíš, jak ta mě namíchla, co ona to vlastně udělala?

(*hodí další věc*)

Tohle je za to, že jsem ráno zakopl. A ani to počasí není dobrý. (*hodí další*)

Páni, najednou se fakt cítím líp.

(*postupně vyhází půlku lodi*)

13.scéna

Šachy- světle modrá barva kostek

Bůh: Člověk by se opravdu neměl vyhýbat utrpení. Tím víc se trápí, protože ho začínají mučit nepodstatné nebo bezvýznamné věci.

14. scéna

Loď/ pevnina- půl modrý kostky a půl zelený

Matouš se Samuelem vystupují z lodi.

Samuel: Nemusí to být jen investování do zámořských společností, to ti zajistí hlavně dopravu, krom toho můžeš levně koupit prostory a udělat další pobočky firmy s levnou pracovní silou a tím snížit náklady na výrobu. Lidé, co zde žijí stejně moc rozumu nepobrali a význam slova minimální mzda je zde cizí.

Matouš: No jo, máš celkem revoluční nápady, co jsi studoval? Obchod, management? Já se svou školou vím, že na támhle té budově by se měl udělat pořádný komín a vím, že bych vymyslel další odvětví firmy. Skutečně by se tu dala postavit pobočka.

Samuel: No, je to takový nový neprozkoumaný obor, říkám mu ekologie. Co budeš dělat z odpadem.

Matouš: Ekologie? To neznám. Odpad? Co já vím, někam, kde je prostor, třeba moře, to je hluboké.

15.scéna

Bordel- jasná červená, fialová, růžová měnící se barva kostek

Samuel: Když už jsi mluvil o tom užívání si, tak by mě zajímalo, jestli i v nějakém podobném domě někdy byl?

(MT se rozhlídne)

Matouš: nebyl. Slyšel jsem, ale člověk dokud neuvidí nepochopí. Oči jen přecházejí, ale přes to si myslím, že ve svazku bych měl zůstat věrný, i když jsem na svou polovičku naštvaný.

Samuel: Tak se aspoň napijeme.

(Zvuk bijících hodin a kostky se šoupou tam a zpátky jako vlny.)

(Matouš si opilí sám sedne.)

Matouš: Teď na mě chvíli nemluv, musím si to všechno promyslet.

(Přisedne si prostitutka.)

Prostitutka: Ahoj krasavče, nechtěl by ses pobavit?

Matouš: Právě proto jsem tady, sedíš, tak poslouchej.

Je to tady strašně krásný, ale víte co, já vůbec nevím jestli jsem udělal dobře s prodejem té továrny.

Prostitutka: Cože? Co to vykládáš? Co se děje?

Matouš: *(gestikulací ji umlčí)* Chtěla se bavit, tak se spolu bavíme, neboj za chvíli můžeš povídat i ty. Takže já pokračuju... Říkám ti, že je to všechno takový divný potom, co se mi minulý týden stala ta autonehoda, rozdrčený nohy, polámaný žebra, krev všude.

Prostitutka: *(celou dobu se nudila, ale teď jí to zarazilo)* Cože, ty jsi měl autonehodu, minulý týden?

Matouš: To víš, pak jsem se postavil. Stál jsem na svých nohách, koukal na své ruce a upravil si své krásné sako.

Prostitutka: A to si měl autonehodu? To si akorát vylez z baru a upadl jsi, ne?

Matouš: Ne ne, já si to pamatuju přesně. Byl jsem vyděšený a neměl jsem ani lok. Proti mně najednou stál chlápek a ten mi to vysvětlil. *(Zarazí se)*

Já jsem to zprvu nechápal, ale když jsem si pak vzpomněl na svou dceru, moje dcera, moje..*(rozhlídne se kolem a začíná rychle střízlivět, začne si povídat spíš pro sebe)* já už nemám tolik času, Bůh ví, jestli mě ještě pozná, musím rychle domů!

16. scéna

Šachy- světle modrá barva kostek

Ďábel: Zbytek příběhu je dost irelatvní (*pouští pomalu figurku a pouští ji*), ale myslím, že můj tah chápeš. Vrátit ho nemohu, figurku jsem již pustil, mimochodem, šach.

Bůh: Víím, že hraješ lstivě a sázíš na lidskou hloupost. Já jim ale věřím, čas ukáže, pak uvidím, jak potáhnu.

(Bůh odchází, míví se se smrtákem)

Smrták: Jak se tedy hra vyvíjí?

Ďábel: Jsem rád, že se ptáš, teď jsi její nedílnou součástí. Sice jen skrze pěšáka, ale jsi můj střelec.

Smrták: Jak to myslíte?

Ďábel: Myslím, že bude perfektním příkladem pro ostatní, začátkem pádu domečku z karet. Ostatní se ho budou snažit překonat. A ty ty jsi ten vítr, který ten domeček shodí, víš já tě mám rád a tak ti řeknu, proč jsi ten vítr. První ti ukážu co tvůj vyvolený způsobil.

(dvě třetiny jeviště, kostky jsou vytaženy z poza paravánu)

Matouš: Já se svou školou víím, že na támhle té budově by se měl udělat pořádný komín a víím, že bych dokázal vymyslet nové odvětví naší firmy. *(velmi rychle se rozsvítí kostičky modře)* Co já víím, někam kde je prostor, třeba do moře to je hluboké. *(pomalinku kostičky zhasnou, a potom začínají svítit zeleně)* Támhle by mohla být továrna *(pomalinku kostky zhasínají)*.

Ďábel: Vyříd' pozdravy své milované. A tvůj vyvolený, víš moc dobře jak to dopadlo.

Smrták: *(Poklekne a je hrozně nasranej)* Ty ďáble.

17.scéna

Před domem- oranžová

(Matouš jde za dcerou.)

Matouš: *(běží)* A co když už jsi na mě teď nevzpomíná? Je něco co by jí mě připomnělo? Nebo alespoň, že jsem nebyl zlý, že jsem na ní myslel. Že jí mám rád.

(zaklepe na dveře a otevře mu Anička)

Ahoj, Aničko.

Anička: Dobrý den, kdo jste?

Matouš: *(úplně na dně)* Pošťák, nesu ti náhrdelník po tvé babičce z tátovi strany. On ti vyřizuje, že tě má rád a že na tebe nikdy nezapomene..

Zhasínačka a KONEC